

സനാഥൻ

വിപിൻ കുമാർ XA

അമ്മ രാവിലെ പോയതാണ്. എന്നും ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പേ തീറ്റയുമായി കൂട്ടിലെത്തുമായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറേ ചക്രവാളത്തിലെത്തിയ സൂര്യൻ കടലിലേക്ക് താഴാനിനി അധികസമയമില്ല. കുഞ്ഞിക്കിളിയുടെ മനസ്സിൽ ഭീതി വല്ലാതെ വർദ്ധിച്ചു. 'അച്ഛനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ'...

കൊക്ക നിറയെ നെൽക്കതിരുകളുമായി കൂടണഞ്ഞ്, വയറു നിറയുവോളം അമ്മയേയും തന്നേയും തീറ്റി, മെയ്യോടു മെയ് ചേർന്ന്, ഇരുവരുടേയും ചൂടിലലിഞ്ഞുള്ള ഉറക്കം..

വളർന്നുതുടങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിച്ചിറകുകൾ തഴുകി ഒരിക്കൽ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു .

“ഇവനെ പറക്കാൻ പരിശീലിപ്പിക്കണം....കറച്ചു കൂടി കഴിയട്ടെ”..

ഇതുപോലെ അച്ഛനെ കാത്തിരുന്ന ആ ദിവസം; സൂര്യോദയത്തിൽ തീറ്റതേടിപ്പോയ അച്ഛൻ സൂര്യനസ്തമിച്ച് വളരെ നേരമായിട്ടും തിരിച്ചുവന്നില്ല. രാത്രി മുഴുവൻ കണ്ണീരോടെ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ അമ്മയുണ്ടായിരുന്നു.

രാത്രി വൈകും വരെ, കുഞ്ഞിക്കിളി ഒരു പോള കണ്ണടക്കാതെ കാത്തിരുന്നു. ഇരുൾമൂടിയ ആകാശത്ത് കുറേ നക്ഷത്രങ്ങൾ മാത്രം. അവയിൽ വലുപ്പമുള്ള ഒന്ന് സങ്കടത്തോടെ തന്നെ നോക്കുന്നതായി അവന് തോന്നി.

കനം തൂങ്ങിയ കണ്ണുകൾ എപ്പോഴാണ് അടഞ്ഞുപോയതെന്ന് ഓർമ്മയില്ല.

ഉണരുമ്പോൾ ഇരുവശവും തന്നെ തഴുകി ആനന്ദാശ്രു പൊഴിച്ചിരിക്കുന്ന അച്ഛനും അമ്മയും ഒരു സ്വപ്നം പോലെയാണ് മനസ്സിൽ ആഹ്ലാദം നിറച്ചത്. താഴ്വാരത്തിലെ കിളിക്കൂട്ടിലെ പാരതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നും അച്ഛനെ രക്ഷിച്ചെടുത്ത അമ്മയുടെ വീരകഥ കേൾക്കുന്നതിനിടയിലും സന്തോഷദായകമായി പുഞ്ചിരിതൂകിനിൽക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ നക്ഷത്രം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കുഞ്ഞിക്കിളി കണ്ടു.